

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž 953/10-3

R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Dražena Tripala, kao predsjednika vijeća, te Vesne Vrbećić i Žarka Dundovića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje višeg sudskog savjetnika Ivana Protkovića, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv opt. S. L., zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH, odlučujući o žalbi državnog odvjetnika podnesenoj protiv rješenja Županijskog suda u Sisku od 5. listopada 2010. godine br. Kv-113/10 (K-43/08), u sjednici održanoj 1. prosinca 2010. godine,

r i j e š i o j e:

Odbija se kao neosnovana žalba državnog odvjetnika.

Obrazloženje

Županijski sud u Sisku, rješenjem od 5. listopada 2010. br. Kv-113/10 (K-43/08), na temelju čl. 305. st. 5. ZKP odlučio je da se opt. S. L. zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH ima suditi u odsutnosti.

Protiv tog rješenja žali se državni odvjetnik i predlaže da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje ili preinači na način da se donese rješenje kojim se ne dozvoljava suđenje u odsutnosti.

Zamjenik Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, u pismenom podnesku od 23. studenoga 2010. godine br. KŽ-DO-1332/10, predložio je da se žalba državnog odvjetnika prihvati.

Žalba nije osnovana.

Državni odvjetnik u žalbi navodi da je suđenje u odsutnosti nepotrebno trošenje vremena i novčanih sredstava, s obzirom da će se optuženiku ponovno suditi u prisutnosti, kada se za to steknu uvjeti. Smatra i da je suđenje u odsutnosti u suprotnosti s pravom na

pravično suđenje i sa čl. 6. st. 3. toč. d. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, pozivajući se pri tome i na stanovište Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Prije svega, stanovište Vrhovnog suda Republike Hrvatske nije da je isključena primjena instituta suđenja u odsutnosti koje je predviđeno Zakonom o kaznenom postupku i postojanje uvjeta za suđenje u odsutnosti ocjenjuje se u svakom pojedinom slučaju.

U konkretnom slučaju, protivno žalbenim navodima, osnovano je sud prvog stupnja ocijenio da su se stekli uvjeti za suđenje u odsutnosti opt. S. L..

Naime, nije sporno da optuženik nije dostupan državnim tijelima Republike Hrvatske, a postoje i osobito važni razlozi za suđenje u odsutnosti koji stoje nasuprot žalbenim argumentima da je ono u suprotnosti s pravom na pravično suđenje, nemogućnosti ponavljanja postupka na štetu osobe koja je pravomoćno oslobođena od optužbe, postojanju ugovora o pružanju pravne pomoći u kaznenim stvarima između Republike Hrvatske i Republike Srbije koji isključuju izvršenje presude ako je suđenje provedeno u odsutnosti, te činjenici da je suđenje u odsutnosti zapreka za pokretanje kaznenog postupka protiv optuženika za ratni zločin u Republici Srbiji gdje se optuženik nalazi.

Optuženika se tereti za kazneno djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva počinjenog pred 19 godina, pa je nesporno da postoji interes Republike Hrvatske i njenih građana, a posebno obitelji oštećenika da se taj kazneni postupak dovrši. Osim toga, svjedoci u ovom kaznenom postupku su već u starijoj životnoj dobi, pa bi svako prolongiranje dovršetka postupka otežalo izvođenje dokaza.

Stoga opravdano prvostupanjski sud zaključuje da svi navedeni razlozi predstavljaju one osobito važne razloge da se optuženiku sudi u odsutnosti, unatoč činjenici da kazneno djelo za koje ga se tereti ne zastarijeva.

Na kraju je potrebno istaknuti da je protiv optuženika određen pritvor, raspisana tjeratica, da je optuženik uredno primio poziv za glavnu raspravu na koji se nije odazvao, pa si je na taj način zapravo sam uskratilo mogućnost da bude prisutan na glavnoj raspravi i da koristi pravo da iznese obranu, ispituje svjedoke odnosno da na glavnoj raspravi koristi sva prava obrane u skladu sa Zakonom o kaznenom postupku i Europskom konvencijom na koju se poziva državni odvjetnik.

Kako žalba državnog odvjetnika nije osnovana, a ispitivanjem pobijanog rješenja na temelju čl. 398. st. 4. ZKP nije utvrđena povreda na koju drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, na temelju čl. 398. st. 3. ZKP odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 1. prosinca 2010. godine

Zapisničar:

Ivan Protković, v. r.

Predsjednik vijeća:
Dražen Tripalo, v. r.